SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 97/09-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. apríla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť B. K., M., zastúpeného advokátkou JUDr. J. O., L., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Levice v konaní vedenom pod sp. zn. D 500/2002, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. augusta 2008 doručená sťažnosť B. K., M. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. J. O., L., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Levice (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. D 500/2002.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom pod sp. zn. D 500/2002 (pôvodne vedenom pod sp. zn. D 3342/92) okresný súd prerokúva v dodatočnom dedičskom konaní dedičstvo po sťažovateľovom otcovi Š. K. (ďalej len „poručiteľ“).

Podľa tvrdenia sťažovateľa *„v predmetnej veci opakovane dochádzalo k niekoľkomesačným obdobiam nečinnosti a viacerým neefektívnym a nesústredeným úkonom, či už zo strany súdu alebo poverených súdnych komisárok“.*

Na podporu svojej argumentácie sťažovateľ uvádza podrobný prehľad procesných úkonov od začatia dedičského konania do doby podania sťažnosti ústavnému súdu:

„V predmetnej dedičskej veci po neb. Š. K... bolo pôvodne rozhodnuté rozhodnutím ŠN Levice č. k. D 1528/89 zo dňa 16. 3. 1990 v spojení s rozhodnutím KS Bratislava č. k. 7 Co 183/91 z 28. 6. 1991, ktorým bolo odvolanie dedičky R. B. zamietnuté a vec nadobudla právoplatnosť dňa 16. 3. 1990. Spis bol predložený na rozhodnutie odvolaciemu súdu 12. 4. 1991, predtým listom odvolateľke oznámil, že odvolanie nie je prípustné, nakoľko sa na pojednávaní dňa 16. 3. 1990 vzdala opravného prostriedku.

Dňa 2. 7. 1990 žiadala dedička A. R. o zmenu rozhodnutiam ŠN Levice D 1528/89-2, pričom žiadosť adresovala štátnej notárke.

Dňa 12. 4. 1991 bola spísaná zápisnica bez prítomnosti dedičky R., dedička A. R. listom zo dňa 5. 4. 1991 pripojeným na č. 1. 13 oznámila, že dedičstvo bolo usporiadané a nie je dôvod na ďalšie konanie.

Dňa 10. 2. 1992 bol spis zaslaný na KP Bratislava k číslu Kc 2013/92 a vrátený bol dňa 7. 10. 1992 z Generálnej prokuratúry SR č. V/2 Pz 913/91-10; po vrátení spisu súd zadovažoval výpisy zo správy katastra.

Dňa 12. 6. 1992 dedička R. požiadala o obnovu dedičského konania po neb. Š. K. a konanie sa viedlo pod sp. zn. D 3342/92.

Dňa 17. 6. 1993 na č. 1. 30b požiadala dedička B. o prevedenie náhradného dedičského konania.

Dňa 30. 8. 1993 boli súdnou komisárkou žiadané doklady od Správy katastra Levice.

Dňa 9. 9. 1993 dedička B. žiadala o náhradné dedičské konanie.

Medzičasom dedičia urgovali vytýčenie termínu dedičského pojednávania.

Dňa 14. 7. 1994 sa uskutočnilo pojednávanie v prítomnosti dedičov. Uznesenie súdu č. k. D 3342/92 bolo zaslané súdu na schválenie dňa 22. 7. 1994 a súd konajúci sudkyňou JUDr. A. K. rozhodol dňa 9. 5. 1995.

Dňa 31. 5. 1994 podala odvolanie proti rozhodnutiu dedička B.

Dňa 9. 1. 1996 na základe odvolania dedičky B. proti uzneseniu D 3342/92-56 zo dňa 9. 5. 1995 a po vyjadrení spoludedičov bol spis predložený odvolaciemu súdu, ktorý rozhodol dňa 24. 3. 1997 rozhodnutím č. k. Z-2-10 Co 26/96-80-85 tak, že uznesenie súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 1. 4. 1997 bol okresným súdom vyžiadaný spis od súdnej komisárky JUDr. I. z dôvodu rozhodnutia o žiadosti dedičky B. o vylúčenie súdnej komisárky z prejednávania dedičstva vo veciach D 3342/92 a D 3162/93.

Dňa 4. 6. 1997 sudca okresného súdu JUDr. J. K. uznesením zamietol žiadosť dedičky na vylúčenie súdnej komisárky.

V spise sa nenachádza záznam o tom, kedy bol spis po rozhodnutí zo dňa 4. 6. 1997 vrátený na ďalšie konanie súdnej komisárke.

Dňa 11. 12. 1997 dedička R. urgovala uzavretie dedičského konania.

Pojednávanie určené na deň 15. 1. 1998 bolo odročené.

V ďalšom postupe súd zabezpečoval dôkazy nachádzajúce na č. 1. 105 - 145; spis sa nachádzal aj na dožiadanom OS Dolný Kubín a po predložení spisu súdnej komisárke JUDr. I. dňa 30. 9. 1998 bol vytýčený výsluch svedka J. Š. na T: 19. 10. 1998 a T: 24. 11. 1998, ktorý sa nedostavil, čo vyplýva z vyjadrenia súdnej komisárky zo dňa 30. 3. 1999 na dopyt podpredsedníčky súdu (Spr. 1603/99) v akom štádiu sa nachádzajú obe dedičské konania.

Dňa 17. 5. 1999 prebehlo dedičské pojednávanie (vytýčené dňa 22. 4. 1999), kedy bolo v dedičskej veci rozhodnuté.

Dňa 8. 6. 1999 predložila súdna komisárka súdu na schválenie návrh uznesenia (na č. 1. 155), pričom súd konajúci sudcom JUDr. J. K. dňa 11. 6. 1999 č. D 3342/92 uznesenie schválil.

Dňa 13. 7. 1999 bol spis v dôsledku odvolania dedičky B. predložený KS Nitra na rozhodnutie o odvolaní.

Dňa 31. 8. 1999 odvolací súd uznesením č. k. 9 Co 366/99 rozhodnutie súdu 1. stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Spis bol vrátený z odvolacieho súdu dňa 8. 10. 1999.

Dňa 3. 11. 1999 bol spis zaslaný súdnej komisárke JUDr. I. na ďalšie konanie.

Dňa 25. 1. 2000 bol určený termín pojednávania (vytýčený dňa 4. 1. 2000).

Dňa 20. 3. 2000 bol určený termín pojednávania (vytýčený dňa 10. 2. 2000). Pojednávanie bolo bez jeho vykonania odročené za účelom vyžiadania spisu OS Levice v súvislosti s odňatím veci komisárke.

Dňa 21. 2. 2000 sa súdna komisárka vyjadrila k odňatiu vecí pod sp. zn. D 3342/92 a D 3162/93.

Na č. l. 177 sa nachádza úprava podpredsedníčky súdu zo dňa 6. 3. 2000 pre zákonného sudcu JUDr. K., aby rozhodol o odňatí veci s poukazom na vyjadrenie súdnej komisárky ako i opätovnej sťažnosti a žiadosti o odňatí veci dedičkou B. (Spr. 1517/99, Spr. 1502/00). Súd opatrením zo dňa 9. 3. 2000 vec D 3342/92 odňal JUDr. I. a vydal poverenie pre súdnu komisárku JUDr. A., ktorej bol spis zaslaný s prípisom dňa 13. 3. 2000.

Dňa 20. 3. 2000 a 5. 4. 2000 žiadané súdnou komisárkou pozemnoknižné vložky od SK Levice.

Dňa 28. 6. 2000 vzala späť návrh dedička R.

Dňa 25. 7. 2000 bolo konanie sudcom JUDr. J. K. uznesením č. k. D 3342/92-216 zastavené; proti ktorému dňa 14. 8. 2000 podala dedička B. odvolanie.

Dňa 17. 8. 2000 bol spis predložený na rozhodnutie KS Nitra.

Dňa 31. 8. 2000 odvolací súd uznesením č. k. 9 Co 332/00-220 potvrdil rozhodnutie súdu 1. stupňa a spis vrátil súdu dňa 15. 11. 2000.

Dňa 28. 12. 2000 bola sudcom JUDr. K. vyznačená právoplatnosť dňom 8. 12. 2000.

Dňa 10. 1. 2001 podala dedička B. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie. Po odstránení vád dovolania bol spis predložený dňa 26. 2. 2001 Najvyššiemu súdu SR.

NS SR rozhodnutím č. k. 5 Cdo 23/2001 zo dňa 26. 4. 2001 zrušil rozhodnutia oboch súdov a spis vrátil OS Levice dňa 22. 5. 2001.

Dňa 1. 8. 2001 bolo uznesenie dovolacieho súdu doručované dedičom súdom, za ktorý konala sudkyňa Mgr. G.

Dňa 6. 3. 2002 súd vydal poverenie pre JUDr. Y. A., zapísal vec do reg. v roku 2002 pod sp. zn. D 500/2002 a predložil spis súdnej komisárke.

V konaní sa pokračovalo pod sp. zn. D 500/2002:

Dňa 23. 5. 2002 podala JUDr. A. vyjadrenie k zaujatosti.

Dňa 19. 7. 2002 si vyžiadal spis odvolací súd k svojmu číslu 6 Co 354/01.

Dňa 16. 8. 2002 súd uznesením č. k. D 500/2002-3 rozhodol že JUDr. A. nie je vylúčená z úkonov.

Dňa 28. 8. 2002 bol spis zaslaný KS Nitra k nahliadnutiu k číslu 6 Co 354/2001.

Dňa 21. 11. 2002 bol spis vrátený z KS Nitra a súčasne predložený Mgr. G.

Dňa 28. 11. 2003 spis zaslaný JUDr. A. na ďalšie konanie, u ktorej sa bez úkonu nachádzal do 23. 6. 2004, kedy bol spis znovu pridelený JUDr. I.

Dňa 23. 6. 2004 bola vec pridelená JUDr. I. (v súlade s listom NK SR z 2. 6. 2004 č. 1200/2004 - Spr. 536/04 - v zmysle ktorého na dobu pozastavenia výkonu notárskeho úradu JUDr. A. bola ustanovená zástupkyňa JUDr. I.).

Dňa 12. 8. 2008 bol spis D 500/02 vrátený súdu súdnou komisárkou z dôvodu, že vec jej súdom bola už odňatá.

Dňa 13. 8. 2004 bola vec pridelená na ďalšie konanie súdnej komisárke JUDr. S. H.

Odo dňa 23. 8. 2004 sa spis nachádzal u súdnej komisárky JUDr. H.

Od 29. 10. 2004 do 25. 1. 2005 súdna komisárka zabezpečovala do spisu listinné dôkazy, vyjadrovala sa súdu k postupu konania, žiadané doklady boli od inštitúcií predložené.

Dňa 31. 3. 2005 vytýčené pojednávanie, na ktoré sa nedostavila dedička B. - zásielku v odbernej lehote neprevzala.

Dňa 16. 5. 2005 bolo vytýčené pojednávanie na deň 17. 6. 2005, kedy súdna komisárka rozhodla na čl. 54-56.

Dňa 7. 7. 2005 spis predložený OS Levice s návrhom uznesenia a vec bola generátorom pridelená sudkyni JUDr. Ľ. C. na ďalšie konanie.

Dňa 4. 8. 2005 sudkyňa žiadala správy zo SLSP a. s. Bratislava a SK Levice, ktoré doplnila dňa 2. 9. 2005.

Dňa 16. 9. 2005 sudkyňa urgovala SK Levice na vybavenie dožiadania, dňa 20. 9. 2000 prišla odpoveď SLSP a. s. Bratislava a 4. 10. 2005 prišli správy z SK Levice.

Dňa 17. 10. 2005 bol spis predložený Ústavnému súdu SR k číslu II. ÚS 132/2005, z ktorého bol vrátený dňa 7. 11. 2005.

Dňa 8. 11. 2005 bol spis predložený sudkyni JUDr. C., ktorá prípisom zo dňa 22. 12. 2005 spis vrátila súdnej komisárke JUDr. H., ktorá spis prevzala 12. 1. 2006.

Dňa 6. 6. 2006 bol vykonaný dotaz na SLSP a. s. Bratislava, odpoveď doručená 16. 6. 2006.

Dňa 21. 8. 2006 Ústavný súd žiadal o zaslanie spisu sp. zn. D 500/02.

Dňa 25. 9. 2006 bol spis ústavným súdom vrátený všeobecnému súdu.

Dňa 13. 10. 2006 spis predložený súdnou komisárkou tunajšieho súdu bez ďalšieho konania s vypracovaným návrhom uznesenia o nadobudnutí dedičstva.

Dňa 26. 10. 2006 realizovaný prípis sudkyne na Slovenskú sporiteľnu a. s. Bratislava, odpoveď doručená dňa 6. 11. 2006.

Na č. 1. 239 - 249 spisu je pripojený nález ÚS SR č. k. II ÚS 132/05 zo dňa 14. 9. 2006 týkajúci sa sťažnosti dedičky B.

Dňa 12. 12. 2006 spis predložený zákonnej sudkyni, ktorá prípisom spis vrátila súdnej komisárke na doplnenie konania, lebo neboli dané predpoklady pre vydanie rozhodnutia a návrh uznesenia nie je vecne správny.

Dňa 18. 1. 2007 spis vrátený súdnej komisárke.

Dňa 30. 4. 2007 súd urguje súdnu komisárku na vybavenie veci.

Dňa 4. 5. 2007 žiada dedička B. o zmenu osoby súdneho komisára a dňa 23. 5. 2007 komisárka JUDr. H. súhlasí s odňatím veci.

Dňa 9. 5. 2007 súd vyzýva súdnu komisárku, aby, ak nie je vytýčené pojednávanie, obratom predložila spis D 500/02.

Dňa 11. 5. 2007 spis vrátený súdu súdnou komisárkou.

Dňa 31. 5. 2007 súd oznamuje dedičom, že vec bola odňatá súdnej komisárke JUDr. H.

Dňa 18. 6. 2007 bola vec náhodným výberom pridelená súdnej komisárke JUDr. Y. H. a dňa 19. 6. 2007 jej súd vydal poverenie.

Dňa 2. 7. 2007 bolo súdnou komisárkou vytýčené pojednávanie na deň 24. 7. 2007, ktoré sa vykonalo.

Dňa 26. 7. 2007 bol spis zaslaný notárkou súdu s uznesením o prerušení konania a odkázaní dedičky R. B. na podanie občiansko-právnej žaloby.

Dňa 10. 8. 2007 bol spis vrátený súdom súdnej komisárke na pokračovanie v konaní, nakoľko nie sú dané podmienky pre procesný postup podľa § 175k ods. 2 O. s. p.

Dňa 12. 9. 2007 bol vytýčený termín výsluchu dedičky B. na deň 27. 9. 2007 ako aj výzva na predloženie dokladov (adresovaná B. K. týkajúca sa sporného traktora).

Dňa 27. 9. 2007 dedič K. zaslal žiadané doklady.

Dňa 1. 10. 2007 vyhotovená zápisnica o výsluchu splnomocneného zástupcu dedičky B.

Dňa 9. 10. 2007 komisárka urguje Dopravný inšpektorát Levice.

Dňa 12. 10. 2007 splnomocnený zástupca dedičky B. navrhuje prejednať v dedičskom konaní ďalšiu spornú hnuteľnú vec.

Dňa 16. 11. 2007 bol vytýčený termín pojednávania na deň 6. 12. 2007, ktoré sa uskutočnilo a súdna komisárka dňa 7. 12. 2007 predložila spis OS Levice s návrhom uznesenia podľa § 175q ods. 1 písm. d) O. s. p.

Dňa 7. 12. 2007 spis predložený zákonnému sudcovi, ktorý uznesenie č. D 500/02-316 podpísal dňa 18. 12. 2007. Dňa 20. 12. 2007 bolo uznesenie doručované účastníkom konania.

V dôsledku odvolania dedičky B. proti uzneseniu D 500/2002-316 zo dňa 18. 12. 2007 bol spis predložený odvolaciemu súdu na rozhodnutie, ktorý vo veci rozhodol uznesením č. k. 7 CoD/2/2008-354 dňa 30. 5. 2008 a spis vrátil súdu prvého stupňa dňa 17. 7. 2008. Rozhodnutie sa v súčasnosti doručuje účastníkom dedičského konania.“

Sťažovateľ zároveň uviedol, že *„postup okresného súdu už preskúmal Ústavný súd v konaní č. k. II. ÚS 132/2005 na základe sťažnosti R. B. a v konaní II. ÚS 129/2007 na základe sťažnosti Ing. A. R., pričom v oboch nálezoch skonštatoval porušenie základného práva sťažovateliek na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v článku 48 ods. 2 Ústavy SR a sťažovateľkám priznal nemajetkovú ujmu. Po vydaní nálezov ústavného súdu treba konštatovať, že okresný súd koná vo veci priebežne v období, v ktorom dedičstvo prejednáva poverená súdna komisárka JUDr. Y. H. a za všeobecný súd koná zákonná*

sudkyňa JUDr. C., pričom v tomto období sa doručuje účastníkom konania rozhodnutie odvolacieho súdu.“.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd nálezom rozhodol, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. D 500/2002 (pôvodne vedenom pod sp. zn. D 3342/92) bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu, aby vo veci vedenej pod sp. zn. D 500/2002 konal bez zbytočných prieťahov, priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 4 979,09 € (150 000 Sk) a úhradu trov konania v sume 223,53 € (6 734 Sk).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu je tiež posúdiť, či tento nie je zjavne neopodstatnený. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti návrhu hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základných právom, porušenie ktorého sa namietalo, ako aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Ústavný súd zo súvisiaceho súdneho spisu, ako aj zo súvisiacich spisov ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 132/05 a II. ÚS 129/07 zistil v zásade rovnaké skutočnosti, ako vo svojej sťažnosti uviedol sťažovateľ. Navyše ústavný súd zistil, že uznesenie Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 7 CoD 2/2008 z 30. mája 2008 vo veci odvolania dedičky R. B. proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. D 500/2002 z 18. decembra 2007, ktorým predmetné uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, bolo sťažovateľovi doručené 24. júla 2008. Dedičské konanie po poručiteľovi z dôvodu doručovania zásielky ďalšej dedičke Ing. A. R. prostredníctvom Mestskej polície v Banskej Bystrici nadobudlo právoplatnosť 8. septembra 2008.

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 96/02, IV. ÚS 61/03, II. ÚS 212/06, IV. ÚS 103/07) sa ochrana základného práva vrátane práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie veci v primeranej lehote poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie práva označeným orgánom verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) trvalo.

Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd pri skúmaní porušenia základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov a v primeranej lehote zohľadňuje aj to, či u sťažovateľa objektívne ide o odstránenie stavu právnej neistoty v jeho veci, pretože len v takom prípade možno uvažovať o porušení tohto základného práva (IV. ÚS 226/04).

Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (IV. ÚS 103/07).

Z uvedených právnych názorov a východísk ústavný súd vychádzal pri posudzovaní opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľa.

Ústavný súd v súvislosti so svojimi skutkovými zisteniami konštatuje, že v čase, keď bola sťažnosť sťažovateľa doručená ústavnému súdu, t. j. 8. augusta 2008, už bol odstránený stav právnej neistoty, v ktorom sa sťažovateľ nachádzal po celý čas trvania dodatočného dedičského konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. D 500/2002 (pôvodne vedeného pod sp. zn. D 3342/92). V danom prípade označené konanie okresného

súdu skončilo 18. decembra 2007, keď okresný súd vydal uznesenie, ktorým rozhodol o vyporiadaní dedičstva po poručiteľovi. Hoci proti predmetnému uzneseniu podala ďalšia dedička R. B. odvolanie a vec bola postúpená na rozhodnutie odvolaciemu krajskému súdu, k namietaným zbytočným prieťahom už odo dňa vydania tohto uznesenia, resp. od doručenia jeho písomného vyhotovenia (2. januára 2008) nemohlo zo strany okresného súdu dochádzať. Krajský súd odvolanie dedičky R. B. posúdil ako nedôvodné a predmetné uznesenie okresného súdu potvrdil ako vecne správne uznesením sp. zn. 7 CoD 2/2008 z 30. mája 2008. Predmetné uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 24. júla 2008. Sťažovateľ sa obrátil na ústavný súd so svojou sťažnosťou podaním doručeným 8. augusta 2008, teda v čase, keď okresný súd už svojím postupom nemohol porušovať jeho označené práva (obdobne IV. ÚS 211/07, IV. 300/07).

Ak bol sťažovateľ toho názoru, že v označenom konaní dochádza ku zbytočným prieťahom, mohol sa domáhať ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru podaním sťažnosti ústavnému súdu v takom štádiu tohto súdneho konania, v ktorom sa ešte mohol naplniť účel sledovaný takouto sťažnosťou, ktorým je podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty účastníkov namietaného súdneho konania (napr. III. ÚS 61/98). Takto postupovali ďalší dvaja dedičia, ktorí podali ústavnému súdu svoje sťažnosti v roku 2005, resp. 2007 a ústavný súd nálezmi sp. zn. II. ÚS 132/05 zo 14. septembra 2006 a sp. zn. II. ÚS 129/07 z 21. februára 2008 vyslovil porušenie ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pričom zároveň prikázal okresnému súdu v označenom konaní konať bez zbytočných prieťahov.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd považuje sťažnosť sťažovateľa za zjavne neopodstatnenú, a preto ju po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa už ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa na ochranu ústavnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. apríla 2009